இணைப்பு

[26-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

கோரிக்கை எண் 3 பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் ''கோரிக்கை—3 பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்'' என்பதின்கீழ் 1,79,44,500 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டுமென நான் வேண்டுகிறேன்.

2. பொது விற்பனை வரியும் இதைப்போன்ற வணிக வரிகளும் தமிழ் நாட்டு வருவாய் வாயில்களில் முக்கியமானவையாக அமைந்துள்ளன. வணிக வளர்ச்சி, தொழில் வளர்ச்சியின் போக்கிற்கிணங்க ஆண்டுக்கு ஆண்டு இவ் வருவாய் சிறிது சிறிதாக அதிகரித்து வருகிறது. தொழில துறையிலும் வேளாண்மைத் துறையிலும் ஏற்பட்டுள்ள மந்த நிலை காரணமாக, நயக்கு அண்மையில் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டது. பொருளாதார நிலை மேம்படுகையில், வருங்காலத்தில் இவ் வரிகளின் மூலம் நமது வரவினம் மேலும் உயருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

3. விற்பனைவரி குறித்த சட்டம் நன்கு அமையப்பெற்றுள்ளது. இச் சட்டத்திற்கு உயர்நீதிமன்றமும், தலைமை நீதிமன்றமும் நல்ல பொருள் விளக்கம் கொடுத்துள்ளன. விற்பனைவரிச் சட்டத்தை முறைப் படுத்தும் கொள்கைகள் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இத் துறையின் வெற்றி, இது செயல்படும் முறையைப் பொறுத்துள்ளது. வரி விதிப்பு, வசூல் ஆகியவற்றில் இத் துறை திறம்படச் செயல்பட்டு வருகின்றது என்பதை நான் அறிவேன். நிர்வாக சட்டப்படிக்கான சிக்கல்கள் ஏற்பட்டபோதிலும் இத் துறை திறமையாகச் செயல்பட்டுள்ளது. ஆனல், கடந்த காலத்தில வணிக வரி நிர்வாகத்திற்கு வணிகர்களின் ஒத்துழைப்பு முழு அளவில் கிடைத்துள்ளது என்று நான் கூற முடியாது. வரிகள் அவ்வப்போது மதிப்பிடப்பட்டு வசூலிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதுவதோடு விற்பனைவரி விதிக்கப் பெறுபவர்களிடையே அரசு தங்களுக்கு உற்ற நண்பன் என்னும் உணர்வு ஏற்பட வேண்டும் என்பதும் அரசின் அவாவாகும். விற்பனை வரி விதிக்கப் பெறுபவர்கள் தங்களுக்கு சேரவேண்டிய விற்பனை வரி பாக்கியைப் பயன் துய்ப்போரிடமிருந்து வசூலித்துத் தரும் அரசு முகவர்களாகவே நடை முறையில் செயல்படுகின்றனர் என்பதுதான் விற்பனை வரியின் அடிப் படைக் கொள்கையாகும். இயல்பாக, இந்த வரி வசூலிப்பில் சிக்கல்கள் எதுவும் இருப்பதற்கில்லை.

சிறு வணிகர்களைப் பொறுத்தவரையில், விற்பனை வரியைச் சரியாக மதிப்பிடுவதற்காக வைத்து வரப்படவேண்டிய கணக்குப் புத்தகங்களை வைத்துவரும் சுமையினின்றும் அவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய வரி நிலுவைகளை உடன்பட்டுத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய முறை ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டது. இந்த முறை, மன நிறைவளிக்கும் வழியில் செயல்பட வேண்டும்.

ஆயினும் விற்பனை வரி விதிக்கப்பெறும் பெரும் வணிகர்கள் ஒழுங்கான கணக்குப் புத்தகங்கள் வைத்துவரத் தவறுகின்றனர் என்பது அனுபவ வாயிலாகக் கண்டறிந்த உண்மை. எனவே, ''உளம் அறிந்த தீர்ப்பு'' என்று தாம் கருதும் முறைப்படி வரிவிதிப்பு செய்ய வேண்டியவராகின்றனர் என்பது அனுபவ வாயிலாகத் தெரியவருகிறது. ''உளம் அறிந்த தீர்ப்பு'' என்பது யதேச்சாதிகாரத் தன்மை வாய்ந்ததாகத் தோன்றலாம் என்று எனக்குத் தெரியும். எதாவதொரு முறையைக்

கொண்டு வரி விதிப்பு செய்ய வேண்டியது நிர்வாகத்தில் அவசிய மாகிறது. வரிவிதிப்பு வசதியாக இருக்கும்பொருட்டு, வரிவிதிக்கப் பெறுப வர்களின் சொந்த அலுவல்கள் பற்றிய தகவலை விற்பனைவரி அதிகாரிகள் சேகரிக்கவேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகிறது. இதனால் இவ்வதிகாரிகளைப் பற்றித் தவறான எண்ணம் மக்களிடையே நிலவுகிறது. ஆகவே, விற்பனை வரி அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க செவ்விய முறையில் கணக்குகளை வைத்து வருமாறு வணிக சமூகத்தினருக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கவும் வரி செலுத்துபவர்களிடம் பரிவுடனும் இணக்கமுடனும் நடந்துகொள்ளுமாறு என்னுடைய அதிகாரிகளுக்கு கட்டளையிடவும் கருது கிறேன். வரி விற்பனை அதிகாரிகளில் சிலர் தாங்கள் செய்யும் வரி மதிப்பீடுகளுக்குப் போதிய காரணங்களைப் பதிவு செய்வதில்லை என்றும் வணிக வரித்துறை ஆணையாளர் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளார். வரி செலுத்துவோர் வரிவிதிப்புத் தீர்ப்புகளைக் குறித்து மன நிறைவடையவில்லை என்றும் அவர்கள் இச் சட்டத்தின்கீழ் வகை செய் துள்ள மேல் முறையிடுகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியவர்களா யுள்ளனர் என்றும் இதனின்று விளங்குகிறது. வரி விதிக்கும் அதிகாரி கள் குறிப்பிட்ட முறையில் தாங்கள் வரி விதிக்கவேண்டிய காரணங்களை எழுதிவைத்தால் இந்த மேல் முறையீடுகள் குறைக்கப்படலாம். இதற் கென்றே வணிக வரித்துறை ஆணையாளர் கேட்ட பணியாளர்கள் நிய மனத்திற்கும் நான் ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளேன். வரி மதிப்பீட்டுப் பணியை சிறப்பாக நிறைவேற்றுவது குறித்து வரி விதிப்பு அதிகாரி களுக்குத் தகுந்த பயிற்சியளிக்கவேண்டும் என்பதும் என் கருத்தாகும்.

வரி அமைப்பு முறையைக் குறித்து அறிவியல் முறையில் ஆய்வு செய்வதற்காக இத்துறை தற்போது போதிய அளவில் தகவல்கள் சேகரிக்கவில்லை என்பது வணிக வரித்துறை செயல்படுவது பற்றிய பாகு பாட்டு ஆராய்ச்சியிலிருந்து தெரிகிறது. இதற்கெனத் தனி நிறுவனம அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். வரிப் போக்கு, பேரளவு வரி வருவாய் அளிக்கும் பொருள்கள், சிறப்பாக மாநிலங்களுக்கிடையே சரக்குப் போக்குவரத்து முதலியவற்றையொட்டி, வணிகத் துறையில் காணும் மாறுதல்கள் ஆகியவற்றைக் குறித்து அரசு எந்த நேரத்திலும் அறியும் நிலை ஏற்படவேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. ஒரு பிரிவு அத்தகைய தகவல் சேகரிப்பதால், அறிவியல் முறையில் மேலும் வரி விதித்து சிறப்பாக வரி வசூலிக்கவும் இயலும்.

4. விற்பனை வரிச் சட்டம் இம் மன்றத்தில் பலமுறை திருத்தத்துக்கு உள்ளாகியது என்பது உறுப்பினர் அனைவரும் அறிந்ததே. அனுபவ அடிப்படையில் இச் சட்டத்தில் காணும் ஒழுக்கல்களை அடைப்பதற்காக வணிக வரித்துறை ஆணையாளர் சிறு திருத்தங்கள் சிலவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென ஆலோசனை கூறினார். இத்தகைய எல்லா நேர்வுகளுக்கும் வகை செய்து செயல்படுத்துவதற்காக ஒருங்கிணைந்த விற்பனை வரி திருத்தம் மசோதா ஒன்றைக் கொண்டுவரவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

5. இது குறித்த சில வழக்குகள் உயர்நீதிமன்றத்திலும் தலைமை நீதிமன்றத்திலும் முடிவாகாமல் உள்ளன. கணிசமான வருவாய் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருந்த [வழக்குகளில் மட்டும், கடந்த ஒரு தேதியிலிருந்தே வரி விதிப்புகளைச் செல் திறனுக்கு அரசு கருதி யுள்ளது. இத்தகைய ஒரு சில வழக்குகள் நீங்கலாக, நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளுக்கு இவ்வரசு எப்போதுமே மதிப்பளித்து வந்துள்ளது. இதனால் வணிகர்களுக்குத் தம் தொழில் பாதுகாக்கப்படுமென்ற நம்பிக்கை உணர்வு ஏற்படும்.

6. இத் துறையின் சிறப்புக் கூறுகள் சிலவற்றை இம் மன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

வணிக வரிகள் துறை நிதிசார்ந்த கீழ்காணும் ஆறு சட்டங்களைத் தொடர்ந்து நிர்வகித்து வருகிறது:—

(1) தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம், 1959.

(2) மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம், 1956.

[1969 மார்ச் 20

(3) தமிழ் நாடு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரிச் சட்டம், 1939.

(4) தமிழ் நாடு கேளிக்கை வரிச் சட்டம், 1939.

(5) தமிழ் நாடு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டம், 1961.

(6) தமிழ் நாடு பந்தய வரிச் சட்டம், 1935.

1968–69–ம் ஆண்டில் ஜனவரி 1969 வரையில் அனைத்துக்குமாகச் சேர்ந்து மொத்த வரி வருவாய் ரூ. 5,787·71 லட்சமாகும். கடந்த ஆண்டில் இதற்கு நிகரான கால அளவில் ரூ. 5,226·43 லட்சமே வசூலாகியது என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். வரி வசூல் இப்போது ரூ. 561·28 லட்சம் அதாவது 1967–68-ம் ஆண்டிற்கான வரி வசூலைவிட இந்த ஆண்டில் வசூல் 11 சத வீதம் கூடுதலாகியுள்ளது.

7. செலவினத்தில், கீழே காட்டியுள்ளபடி, 1968-69-ல் சிறிது அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது :—

(ரூ. லட்சத்தில்.)

	1965–66.	1966–67.	1967–68
12 விற்பனை வரிச் செலவு ..	110·20	117·80	133·06
13 பிற வரிகளும் தீர்வைகளும்—பந்தய வரி—குதிரைப் பந்தய இளைப்புக்குச் செலுத்தத் தக்க தாகு.	0·06	0·58	0·26

1968–69–ம் ஆண்டுக்காக, 1969 ஜனவரி முடிய திருத்திய செலவு மதிப்பீடு ரூ. 156.05 லட்சம் ஆகும். இது வர்த்தக வரிகளின் மொத்த வருவாயில் மூன்று சதவீதத்திற்கும் குறைவு என்று கணக்கிடப்படுகிறது. இச் செலவினம் மிகவும் நியாயமானதென்றே கருதப்படுகிறது.

8. ஒவ்வொரு சட்டத்தின் கீழும் வசூலிக்கப்பட்ட வரி பற்றிய சிறப்புக் கூறுகள் :—

(a) தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம், 1959.

1969 ஜனவரியுடன் முடிவடைந்த காலத்திற்காகவும், கடந்த ஆண்டில் அதற்கு நிகரான காலத்திலும் தமிழ் நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் வரி வருவாய்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

காலம்.	மொத்த வருவாய். (ரூ. லட்சத்தில்.)	அதிகரிப்பு. (ரூ. லட்சத்தில்.)
1967–68 (1967 எப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் 1968 ஜனவரி 31-ம் தேதி வரை).	3,378·88	....
1968–69 (1968 எப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் 1969 ஜனவரி 31-ம் தேதி வரை).	3,770·99	392·11 (அல்லது 12 சதவீதம்).

1968–69-ம் ஆண்டில் வரி வீதங்களில் சிறு மாறுதல்கள் இருந்தன. 11–12–1968–ம் தேதி முதற்கொண்டு ரத்தினக் கற்கள் மீது வரி வீதம் 4 சதவீதம் முதல் 7 சதவீதம் வரை உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஆலைகளிலும் விசைத் தறிகளிலும் தயாரிக்கப்பட்ட பட்டுத் துணிகள், 1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு 18–12–1968-ம் தேதி முதல் பல்முனை வரித் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. கடந்த ஆண்டில் இதே கால அளவில் கிட்டிய வரி வருவாயுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கின், வரி வருவாயில் 12 சதவீதம் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பொதுவாகத் தொழிலில் மந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காவிடில், வருவாய் அதிகரிப்பு குறிப்பிடத்தக்க வகையில்

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

மேலும் உயர்ந்திருக்கலாம். மேலும், நம் கட்டுக்கு மீறிய காரணங்களினால் ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பணிகளில் குறைவான முதலீடு செய்தமை, மேலும் பல பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டமை, மற்ற பஞ்சாலைகள் உற்பத்தியைக் குறைத்துக்கொண்டமை, வேர்க்கடலை, கடலை எண்ணெய், நல்லெண்ணெய், எள், மிளகாய் முதலிய பொருள்களின் விலைகளில் ஏற்பட்ட சரிவு ஆகியவையும் இதற்குக் காரணங்களாகும். 1968 ஜனவரி முதற்கொண்டு வெல்லத்திற்கு வரி விதிக்கத்தக்கதாயிருந்தும், வரி விதிப்பு செய்ய முடியவில்லை. வசூலிக்க வேண்டிய சுமார் ரூ. 50 லட்சம் வரி விதிப்பின் செல்திறனைக் குறித்து செய்துகொண்ட ரிட் மனுக்கள் குறித்து உயர்நீதி மன்றம் தடை ஆணை விதித்துள்ளதன் விளைவாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. வெல்ல வரி விதிப்பு சரியென்று உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளதால், வெல்ல வணிகர்களிடமிருந்து வரி நிலுவை வசூலிப்பதற்கு துறை அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றனர். ஆனால், சில வணிகர்கள் இது குறித்து, தலைமை நீதி மன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்துகொண்டுள்ளனர்.

இம்மாநிலத்தில் பஞ்சாலைத் தொழிலின் இடர்ப்பாட்டைக் குறைப்பதன் பொருட்டு, இவ்வரசு, 1–6–1968-ம் தேதி முதற்கொண்டு, இம்மாநிலத்தில் உள்ள பஞ்சாலைகளால் தயாரிக்கப்படும் பருத்தி நூல் பதிவுபெற்ற ஏற்றுமதி வணிகர்களுக்கு விற்பனை செய்யப்படுகையில், அந்த விற்பனை குறித்து வரி விதிக்கப்படுவதினின்றும் கீழ்க்காணும் நிபந்தனைக்குட்பட்டு விலக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. சம்பந்தப்பட்ட வரி விதிப்பு அதிகாரிகளுக்கு மன நிறைவளிக்கும் வகையில் விற்பனைத் தேதியிலிருந்து ஆறு திங்களுக்குள் வணிகர்கள் பருத்தி நூல் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதை மெய்ப்பிக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டு, இந்த விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பதிவு பெறு ஏற்றுமதியாளர்கள் செய்யும் விற்பனையைப் பொறுத்தவரையில், கப்பலில் ஏற்றுமதி செய்ததற்கான பத்திரங்கள், ஆலைகள் விற்பனை செய்த நூலின் அளவு, தரம், ஆகிய விவரங்களுடன் ஆலைகள் கொடுத்த விற்பனைப் பட்டிகள் ஆகியவற்றைக் கொடுத்து, பதிவு பெறு ஏற்றுமதியாளர்கள் தொகை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று ஆணையிட்டுள்ளது. இத்தகைய தடைகள் இருந்த போதிலும், இத்துறை வரி வருவாய் நிலையை நுணுக்கமாக மேற்பார்வையிட்டு, ஆய்வு செய்ததன் மூலமாக வரி வருவாயில் குறிப்பிடத்தக்க உயர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. மேலும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உடனுக்குடன் அறிவுரைகள் கொடுக்கப்பட்டும், தொழில், வாணிபம் வாயிலாக கிடைக்கப் பெறும் புகார்களுக்கு உரிய நாட்டம் செலுத்தியும், உண்மையான நேர்வுகளில் குறைகளைப் போக்கியும், நடவடிக்கைகள் எடுப்பதனால், மனக்கசப்புகள் பெரிதும் குறைவதுடன் வரி வருவாயும், அதிகரித்துள்ளது. துறைத் தலைமை நிலையில் வரி வருவாய் பற்றிய நிலை குறித்து அவ்வப்போது ஆய்வுகள் நடத்தப்படுகின்றன. வாணிபம் நடைபெறும் இடங்களுக்கு அடிக்கடியும், திடீரென்றும் சென்று பார்வையிட்டு, இருப்புகளைச் சரி பார்ப்பதன் மூலமாகவும் சோதனைச் சாவடிகளில் நிலையான கண்காணிப்பு மேற்கொள்வதன் மூலமாகவும், வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுக்க உடனடி நடிவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

(b) மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம், 1956.

1969 ஜனவரி முடியவும், முந்திய ஆண்டு இதே கால அளவிலும், மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ்க் கிடைத்த வரி வசூல் புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன

கால அளவு.	மொத்த வரவு. (ரூ. லட்சத்தில்).	அதிகரித்த தொகை.
1967–68 (1968 ஜனவரி வரை)	854·06	
1968–69 (1969 ஜனவரி வரை)	860·76	6·70 (அல்லது 1 சதவீதம்).

இந்த ஆண்டில் விதிக்கப்பட்ட வரி வீதத்தில் மாற்றம் எதுமில்லை. 1967-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து மத்திய விற்பனைவரி மூன்று சதவீதம் அதிகரிக்கப்பட்டபோதிலும் கடந்த ஆண்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வருவாய் அதிகரிக்கவில்லை. பஞ்சாலைத் தொழிலில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி, பருத்தித் தொழிலில் ஏற்பட்ட மந்தநிலை, மோட்டார் வண்டிகள், உதிரிப் பகுதிகள் ஆகியவை குறித்து மாநிலங்களுக்கிடையே செய்யப்படும் வணிகத்தில் ஏற்பட்ட பொதுவான பொருளாதார மந்தநிலை, வேர்க்கடலை, கடலை எண்ணெய், ஏனைய பருவகாலப் பொருள்கள் இவற்றை மாநிலங்களுக்கிடையில் விற்பனை செய்யும்போது பொதுவாக எற்பட்ட மந்தநிலை ஆகியவையே இதற்குக் காரணமாகும்.

1956-ம் ஆண்டு மத்திய விற்பனைவரிச் சட்டத்தின் 8-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2), (2 A), (5) ஆகிய உட்பிரிவுகள் அரசியலமைப்பு செல்திறன் உடையனவாகும் என தலைமை நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. எனினும், 1966-ம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதிக்கு முன்னதாக உள்ள கால அளவுக்கு 1956-ம் ஆண்டு மத்திய விற்பனைவரிச் சட்டத்தின் கீழ் வரிவிதிப்பு செய்யப்படுவதற்காக ஆயத்தீர்வையையும் வியாபாரத் தொகையில் சேர்க்கக்கூடாது என்ற சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின ஆணையை தலைமை நீதிமன்றம் உறுதி செய்தது. மொத்த வியாபாரத் தொகையில் ஆயத் தீர்வையைச் சேர்த்து 1956-ம் ஆண்டு மத்திய விற்பனைச் வரிச் சட்டத்தின் கீழ் அரசு வரி வசூலித்ததால், கடந்த காலத்தில் விதிக்கப்பட்ட வரியைச் செல்திறனுள்ளதாக்குவதற்காக தமிழ் நாடு 1968-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாவது) திருத்த அவசரச் சட்டத்தை அரசு சாற்றுரைத்தது. இந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாவது) திருத்தம் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

(c) தமிழ் நாடு 1939-ம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் வரி விதிப்புச் சட்டம்.

தமிழ் நாடு 1939-ம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் வரி விதிப்புச் சட்டம் குறித்து 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி இறுதிவரை கிடைத்த வருவாய்க் கணக்கு விவரமும் முந்தைய ஆண்டில் அதே கால அளவில் கிடைத்த வருவாய்க் கணக்கு விவரமும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கால அளவு.	மொத்த வருவாய்.	அதிகரித்த தொகை.
	(ரூ. லட்சத்தில்).	
1967–68 (1968 ஜனவரி வரை)	411·22	
1968–69 (1969 ஜனவரி வரை)	472·15	60·93 (அல்லது 15 சத வீதம்).

எண்ணெய் நிறுவனங்கள் எரி எண்ணெய் விற்பனை செய்யும் முதல் நிலையில் இந்த வரி ஒருமுனை வரி விதிப்பாகும். இந்த ஆண்டில் இச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் எத்தகைய மாற்றமுமில்லை. தமிழ்நாடு 1939-ம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் வரி விதிப்பு வீதத்திலும் மாற்றம் எதுமில்லை.

REPORTING SECTION

(d) தமிழ் நாடு 1939-ம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டம்.

தமிழ்நாடு 1939-ம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி இறுதிவரையில் கிடைத்த வருவாய்க் கணக்கு விவரமும் கடந்த ஆண்டு இதே கால அளவில கிடைத்த வருவாய்க் கணக்கு விவரமும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன

கால அளவு.		கிடைத்த மொத்த வருவாய்.	அதிகரித்த தொகை.
		(ரூ. லட்சத்தில்).	
1967–68 (1968 ஜனவரி இறுதிவரை)	..	267·17	
1968–69 (1969 ஜனவரி இறுதிவரை)	..	305·38	38·21 (அல்லது 14 சத வீதம்).

தமிழ்நாடு 1939-ம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் வரி வீதத்தில் எத்தகைய மாற்றமுமில்லை. கடந்த ஆண்டில் இதே கால அளவில் கிடைத்த வருவாயைக் காட்டிலும் ரூ. 38·21 லட்சம் அளவிற்கு வருவாய் அதிகரித்துள்ளது. கேளிக்கை வரியின்கீழ் வசூலிக்கப்பட்ட வருவாயில் 90 சதவீதம் அந்தந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஊர் ஊராகச் செல்லும் திரைப்படக் கொட்டகைகளே பெரிதும் வரி ஏய்ப்பு செய்ய முனைகின்றன. இவற்றை இத்துறை கண்டு பிடித்தது. இத் திரைப்பட அரங்குகளைக் கண்காணிப்பதற்காக இந்த ஆண்டு அரசு சிறப்புப் பணியாளர்களை நியமிக்க ஒப்புதலளித்தது. இந்த சிறப்புப் பணியாளர்கள் எதிர்பாராதவிதமாக திரைப்பட அரங்குகளைக் கண்காணித்து வருவதால் திரைப்பட அதிபர்கள் செய்யும் முறைகேடுகளைத் திறம்படத் தடுத்துவிட முடியுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதன் மூலம் இந்தத் தலைப்பின்கீழ் வரவினத்தைப் பெருக்க முடியும்.

(e) தமிழ் நாடு 1961–ம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டம்.

தமிழ் நாடு 1961–ம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டம் குறித்து, 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி இறுதிவரையில் வருவாய்க் கணக்கும் முந்தைய ஆண்டில் இதே கால அளவில் கிடைத்த வருவாய்க் கணக்கும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

கால அளவு.		கிடைத்த மொத்த வருவாய்.	அதிகரித்த தொகை.
		(ரூ. லட்சத்தில்).	
1967–68 (1968 ஜனவரி இறுதிவரை)	..	270·97	
1968–69 (1969 ஜனவரி இறுதிவரை)	..	310·89	39·92 (அல்லது 15 சத வீதம்).

இச்சட்டம் 1961-ல் முதலில் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. 1962-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ம் தேதியன்றிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டது. இந்த வரி கேளிக்கை வரியின் மீதும் காட்சி வரியின் மீதும் மேல் வரியாக விதிக்கப்படுகிறது. உள்ளாட்சி மன்றங்கள் மேல்வரி விதிக்கும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளன. தீர்மானம் நிறைவேற்றி அதை முறையாக வெளியிடுவதன் மூலம் இத்தகைய வரி விதிக்கும் அதிகாரத்தை அவை பெறுகின்றன. அதிக அளவு வரி கேளிக்கை வரிக்குச் சமமாகவும் காட்சி வரியைப் போல் மூன்று மடங்கும் விதிக்கத்தக்கதாகும். மேல்வரி வீதம் உள்ளாட்சி மன்றங்களின் முடிவிற்கேற்ப மாறுபாடுகிறது. இந்த மேல்வரியின் மூலம் கிடைக்கும் தொகை முழுவதும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

(f) தமிழ் நாடு 1935-ம் ஆண்டு பந்தய வரிச் சட்டம்.

1935-ம் ஆண்டு பந்தய வரிச் சட்டத்தின்கீழ் கிடைக்கும் வருவாய் கிண்டியிலும், உதகையிலும் நடத்தப்படும் குதிரைப் பந்தயங்கள் மூலம் பெறப்படுகிறது.

1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி இறுதிவரை உள்ள கால அளவுக்கான வருவாய்க் கணக்கும் கடந்த ஆண்டில் இதே கால அளவில் கிடைத்த வருவாய்க் கணக்கும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

கால அளவு.		கிடைத்த மொத்த வருவாய்.	அதிகரித்த தொகை.
		(ரூ. லட்சத்தில்.)	
1967–68 (1968 ஜனவரி இறுதிவரை)	..	44·13	
1968-69 (1969 ஜனவரி இறுதிவரை)	..	67·54	23·41 (அல்லது 53 சத வீதம்).

சென்னை கிண்டி குதிரைப் பந்தயத்தில் மொத்த பணயத் தொகை மின்பொறிகளின் (Electric totalisators) மீதும் பந்தயப் பணயத் தொழிலர் (Book makers) மீதும் விதிக்கப்படும் வரி 1968-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 2-ம் தேதி முதல் 12½ சத வீதத்திலிருந்து 15 சத வீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

சென்னை கிண்டி குதிரைப்பந்தயத்தில் மொத்த பணயத் தொகையின் பொறிகள் அல்லாத ஏனைய பொறிகள் மீது அதாவது இருநிலைப் பந்தயம் (Double events), மூன்று நிலைப் பந்தயம் (treble events), ஜாக்பாட், குவினெல்லா (quinella) மதிப்பீட்டுப் பந்தயம் (Forecast) ஆகியவற்றின் மீது விதிக்கப்படும் வரி வீதமும் 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 13-ம் தேதியிலிருந்து 15 சத வீதத்திலிருந்து 20 சத வீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் மாற்றம் ஏதுமில்லை.

9. **நகர்ப்புற நில்வரி.**—வேளாண்மைச் சார்பற்ற பணிகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் நகர்ப்புற நிலங்களின் நகர நிலங்களின் மதிப்பு பேரளவுக்கு உயர்ந்துவிட்டதற்குச் சமமாக மாநில வருவாயைத் திரட்டுவதற்காக, இவ்வரசு தமிழ்நாடு 1963-ம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தை இயற்றியது. இச் சட்டத்தின் 7-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின்கீழ் ஒரு துணை மண்டலத்திலுள்ள நகர்ப்புற நிலத்திற்கு முடிவு செய்யப்பட்ட அங்காடி மதிப்பு நகர்ப்புற நிலத்தின் வரியை முடிவு செய்வதற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. நகர்ப்புற நிலத்தின் சராசரி சந்தை மதிப்பு வீதத்தில் நூற்றுக்கு 4 காசு வீதம் வரி வீதம் முடிவு செய்யப்பட்டது. இது குறித்து மாநில அரசு சட்டம் கொண்டுவந்தது சரிதானா என்பதுபற்றி உயர் நீதிமன்றத்தில் ரிட் மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. இந்த மனுவில் மேற்படி சட்டம் தன் போக்கானதென்றும் வரி விதிப்பு சமமாக இல்லையென்றும் இச் சட்டம் இந்திய அரசியலமைப்பின் 14-வது விதிக்கு முரணானதென்றும் அந்த மனுவில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய சட்டம் ஒன்றைச் சட்ட மன்றம் இயற்றியது சரியேயென்றும் உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது. அங்காடி மதிப்பு முடிவு செய்த அடிப்படையைப் பொறுத்து மேற்படி சட்டம் ஒரு சார்புடையதென்று உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்து மேற்படி சட்டம் தள்ளப்பட்டது. உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்புக்கிணங்க தமிழ் நாடு 1966-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலவரி அவசரச் சட்டம் (தமிழ் நாட்டு அவசரச் சட்டம்) 1966-ம் ஆண்டு மே மாதம் 20-ம் தேதியன்று ஆளுநர் அவர்களால் சாற்றப்பட்டது. இந்த அவசரச் சட்டம்

1969 மார்ச் 20]

பின்னர் தமிழ்நாடு 1966-ம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டமாக இயற்றப்பட்டது. இச் சட்டம் 1963-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு சென்னை மாநகரில் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

தமிழ்நாடு 1966-ம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் செல்திறனை மறுத்து 400 ரிட் மனுக்கள் உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. உயர் நீதிமன்றத்தின் முழு நீதிபதிக் குழுவினர் ரிட் மனுக்களை விசாரித்தனர். அவர்கள் 1968-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 10-ம் தேதியன்று தீர்ப்பு வழங்கினர். தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தினை இயற்றுவதற்கு மாநில அரசுக்குத் தகுதியுண்டு என்று உயர் நீதிமன்றத்தின் முழு நீதிபதிக் குழு தீர்ப்பளித்தது. ஆனால், நகர்ப்புற நிலத்தின் அங்காடி மதிப்பை முடிவு செய்வது குறித்த சட்டத்தின் 6-வது பிரிவு இந்திய அரசியலமைப்பின் 14, 19 (1) (f) பிரிவுகளுக்கு முரணானதாகுமென்று பெரும்பான்மையான நீதிபதிகள் கருதினர். உயர் நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பை எதிர்த்து அரசு தலைமை நீதிமன்றத்திடம் மேல் முறையீடு செய்துகொண்டது. தலைமை நீதிமன்றம் இந்த வழக்கு குறித்து இறுதியான முடிவெடுப்பதற்காக மார்ச் மூன்றாவது வாரத்தில் இந்த வழக்கை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவிருக்கிறது. மேல்முறையீடு பற்றிய தீர்ப்பு அளிக்கப்படாததால் அதுவரை சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பைச் செயல்படுத்தாமல் தடையாணை பிறப்பிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இந்த வேண்டுகோள் தள்ளிவிடப்பட்டது.

சென்னை உயர் நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பையொட்டி, நகர்ப்புற நிலவரி வசூலிக்கப்படக்கூடாதென்றும் இச் சட்டத்தின்கீழ் கேட்பு அறிக்கைகள் கொடுக்கப்படக்கூடாதென்றும் வரித்தீர்வை ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படுவதை உடனடியாக நிறுத்திவிட வேண்டுமென்றும் வருவாயத்துறை வாரியத்திற்கு நகர்ப்புற நிலவரிப் பிரிவிற்கு உத்தரவிடப்பட்டது. நகர்ப்புற நிலவரி வசூலிப்பதை கவனித்துக்கொண்டிருந்த பணியாளர்கள் 1968-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 1-ம் தேதியன்று கலைக்கப்பட்டனர். மிகவும் தேவையான பணியாளர்கள் மட்டுமே எஞ்சியுள்ள பணிகளைக் கவனித்து வருகின்றனர்.

தலைமை நீதி மன்றத்திடம் செய்துகொள்ளப்பட்ட மேல் முறையீடு குறித்து இன்னும் தீர்ப்பளிக்கப்படாததால், இந்த மேல் முறையீடு குறித்து தலைமை நீதிமன்றம் முடிவெடுத்த பிறகு ஏற்கனவே வசூலிக்கப்பட்ட நிலவரியைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவது பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இதுவரை நகர்ப்புற நிலவரி ரூ. 1·01 கோடி அளவுக்கு வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது.